

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

«Ἐμοί δέ μή γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μή ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἔμοι ὁ κόσμος ἐσταύρωται καὶ ἐγὼ τῷ κόσμῳ, λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος (Γαλ. 6,14)».

Ἐν αὐτῷ τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καυχᾶται ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία καί δὴ ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων ὡς ἔχουσα τό προνόμιον νά εἶναι ὁ φύλαξ καί λειτουργός τοῦ τόπου τῆς σταυρικῆς θυσίας τοῦ Γολγοθᾶ .

Καί καυχᾶται ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ ἁγία ἡμῶν Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, διότι τό ἀναντίρρητον γεγονός τῆς σταυρώσεως τοῦ Χριστοῦ εἶναι αὐτό τό ὁποῖον ἔκρινε καί κρίνει τήν ἀνθρωπίνην ἱστορίαν, δηλαδή τήν ἐν τῷ κόσμῳ ἀνομίαν καί ἀδικίαν, τήν ἐκπηγαζομένην ἐκ τῆς ἁμαρτίας.

Εἰς τήν σύγχρονον ἐποχήν μας, τήν ἐποχήν τῆς παγκοσμιοποιήσεως, ἡ ἔννοια τῆς ἁμαρτίας, τήν ὁποίαν (ἁμαρτίαν) ἐξέθεσεν ὁ σταυρός τοῦ Χριστοῦ, διαγράφεται ἀπό τά λεγόμενα τῶν ἀνθρώπων, διότι, ὡς λέγει καί πάλιν ὁ μέγας Παῦλος : «Ἡμεῖς δέ κηρύσσομεν Χριστόν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μέν σκάνδαλον, Ἑλλήσιν δέ μωρίαν» (Α΄Κορ. 1,23).

Αὐτό ἀκριβῶς τό Παύλειον κήρυγμα τοῦ σταυροῦ, φαιδρῶς ἐορτάζομεν καί λαμπροφόρως πανηγυρίζομεν σήμερον καί ἡμεῖς οἱ παροικοῦντες καί παρεπιδημοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς παγκοσμίου ὑψώσεως τοῦ τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Μακαρίου.

Ἑορτάζομεν δέ τό γεγονός τοῦτο, διότι, χάρις εἰς τήν θεῖαν δύναμιν τοῦ Σταυροῦ, ἐξηφανίσθη ἡ φθορά καί κατηργήθη ἡ δύναμις τοῦ θανάτου, προσέτι δέ ὑψώθημεν ἀπό γῆς πρὸς τά οὐράνια. Ἴδού τί λέγει ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας μας.

«Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρός, τῆς εὐσεβείας τό ἀήττητον τρόπαιον, ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, τό τῆς Ἐκκλησίας περιτείχισμα· δι' οὗ ἐξηφάνισται ἡ φθορά καί κατήργηται, καί κατεπόθη τοῦ θανάτου ἡ δύναμις καί ὑψώθημεν, ἀπό γῆς πρὸς οὐράνια».

Τήν σωτηριώδη ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐπικαλούμενοι καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί καί εὐλαβεῖς προσκυνηταί, μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Σῶσον ἡμᾶς, Σταυρέ τῇ δυνάμει σου• ἁγιάσον ἡμᾶς τῇ λαμπρότητί σου, Τίμιε Σταυρέ, δώρησαι ἡμῖν τήν εἰρήνην ἐν τῇ περιοχῇ ἡμῶν καί τῷ κόσμῳ σου ἅπαντι, καί κραταίωσον ἡμᾶς τῇ ὑψώσει σου! ὅτι φῶς ἡμῖν δεδώρησαι, καί σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν». Ἔτη πολλά.